

6500 קילומטרים של הרפתקות, פגישות עם חיות מרף,



ערב חג המולד הגענו למחנה רינו, מרכז המסחרי הראשי של נילוס אלברט. כאן סח' רו מוסלמים חבושי טורבנים עם אפריקאים מכל השבטים שהתאספו ממרחק של 150 קילומטר.

ציד סוס יאור

ה סיכויים להנימולד עזיו גברו כי אשר פגשנו בפרסי צעיר ומסביר פנים, עלי כאלפן, סוחר לפי בחירתו. בביתו ישב נו לשולחן חגיגי עמוס מטעמים מזרחיים — אורז וקבאב, דגים ממולאים, פירות טעמים ולימונדה בכוסות גבוהות. כמה ימים לאחר מכן, הצטרפנו אל קבוצת ילדים לציד סוסי יאור. אנשים אלה, החמרי שים רק בחניתותיהם, צדים את החיות למא' כל — שאגב ערב מאד לחיכונו — ומאמינים כי הפנס שחה את הסיכוך.

התבוננו כיצד הם מטילים חנית בסוס יאור שהיה בנהר, ומחכים בסבלנות שיצוף, כש' עיניהם עוקבות אחר כל תנועה מתנועתית התחממיות. הסיכוך האחרון הוא פראי ר' עקוב מדם, מלחה בצעקותיהם ויללותיהם הנרגשות של הילדים הגוררים את המפלצת לחוף. גברים רבים נהרגים או נפצעים בציד כזה, אולם ראש השבט נוהג לחוג את המא' רע ולחלק את בשר הסוס הנצוד.

הגענו לסודאן כעבור שבוע של הפלגה. מגענו הראשון עם ארץ זו היה בצרף עלוב, ששימש תחנת מכס של כפר נמולה. אזור זה הוא ערבוביה של גזעים, תרבויות, שפות ודתות. הסודאן הוא בעל שטח של קרוב למיליון וחצי קילומטרים מרובעים, שכה ה' שחה לשליש משטחה של ארצות הברית. אף על פי כן אוכלוסייתו היא רק בת פחות מ' תשעה מיליון נפש בלבד.

לכושים בני הדרום אין כמעט מטבע ער' בר לסוחר, מסחר, תחבורה ממונעת או מכ' שירים. גם סימני קיום הממשלה בשטחים אלה מעטים ביותר. הם אינם יודעים קרוא וכתוב ומתהלכים עירומים לגמרי, או מכוסים עורות חיות. אולם כל זה אינו מונע בעדם מהיות בני האדם המאושרים ביותר שפגשנו אי פעם.

החל מנימולה עד ג'ובה, מרחק 200 קילו' מטר, מלא הנילוס מערבולות. כדי לא לסכן את סירותינו הקטנות, החלטנו שוב לעשות את דרכנו הבאה ברגל, לאורך החופים.

סיאסמה בכפר כושי

א נדרה ואנוכי בילינו שבוע בלתי נשכח במסע לאורך ח' אל ג'בל, ב' ערבית "נהר ההר", כפי שנקרא הנילוס ב' סודאן הדרומית. שלושת סבלינו הלכו בעק' בותינו כשמשאם מתנדנד על ראשיהם. ז'אן לאפורט, שחלה, הקדימו לג'ובה בכוכנית. נשקנו היחיד היה רובה 0.22. הייתי מוראג במקצת לחוסר יעילותו של הרובה, אולם הוא היחה עידוד רב לנערים, שהאמינו כי יכול להרוג הכל, החל מעכבר וכלה בפיל. מסענו הולך אותנו לאזור נהדר, רוחש חיות וצפרים. האזור היה כמעט בלתי-מיושב, והיו בו רק כמה כפרים קטנים של בני המאדי והבארי.

נתקלנו פעם בקהילה בארית בשעת הסיאס' טה. ברוחיתו הלבביות העירו כמה גברים מתנמנמים בצל סוכותיהם בעלות צורת ה' פטריה. הם העיפו מבט אחד בזרים השופים ונכנסו מהר לסוכותיהם. ילדים ששיחקו ב' קירבת מקום ברחו בדמעות אל אמותיהם. עזים, כלבים, ותרנגולות, הוסיפו למהומה הכללית.

אחרי שהתרגלו לנוכחותנו, קיבלו אותנו בחמימות. למרות שמונם היה מצומצם, לא חסכו מאתנו דבר. הם הרגישו בתלותנו בהם, ולא בגדו בנו.

מיברק מן המושל

כ כפר מאדי אחר ראיתי שתי נע' רות רוחצות בורם מים. הרימות את מצלמתי כשאני מצפה שהן תברחנה תוך צחוק. אולם הן חייכו והמשיכו ברחיצתן. בין סוכות המגורים היו פזורים אסמים לאחסנת כותנה, דורה ובוטנים, עושרם ה' עיקרי של בני השבט. הנשים היו טוחנות את גרעיני הדורה באבנים שטוחות. כיום השמיני לצאתנו מנימולה, הגענו ל'

וצחק קופים, ונחרת סוסי יאור. היה זה בסביבות מפלי מרצ'יסון שהתרסק מטוסם של הסופר ארנסט הימנגווי ורעייתו, פעמיים תוך יומיים, בשנת 1954.

טרמפיסט בספינת קיטור

כ חזרנו לאגם אלברט הסכים מארחנו להעביר את נוסעיו המטרופים, כפי ש' נראינו בעיניו, לגדה המזרחית. למולנו הרב ראינו ספינת קיטור שפניה מועדות צפ' נה — בכיון מסענו. חתרתי אליה ושיכנעתי את הקברניט לשאת את אנדרה, את סירתו השבורה וחלק נכבד מצידונו עד פאקחטש, 50 קילומטר למטה מנילוס אלברט. הגדות לאורך חופי נילוס אלברט הן פור' חות וירוקות, כשעצים חופפים עליהם. פה ושם נראות גם גבעות מוצלות. הנילוס כאן אטי ורוגע.

ז'אן ואני נעצרנו בכפרי ילדים בגדה ה' שמאלית, ובגדה הימנית הבלתי מאוכלסת, על מנת לצלם פילים. פיל ענק אחד התגד לתוכנית. הוא הרים את חדקו, אוניו הענקיות הזדקפו. הוא נפ' נה אלי. פניתי לו עורף וברחתי חזרה לט' רתי שניות מספר לפני שהספיקה החיה ה' כועסת להדביקני.

תופים ומחודות

כ פאקוטיש, הסכימו בני מאדי חסונים להילחם אלינו עם אסדתם עד נימול, מר' חק 200 קילומטר, על הגבול הסודאני. קנינו אורז, ביצים, בננות ותרנגולות. ז'אן ואנוכי חתרו בסירותינו, ואנדרה בסירתם של ה' ילדים, אוקלו ואוליו.

התעוררנו אותו לילה משנתנו באוהל, על החוף, לרעם תופים עמום. קמנו והלכנו ב' עקבות הקול עד כפר קטן של בני המאדי. ראינו את כולם מקפצים ומתפתלים לקול שלושה תופים ומצלתיים.

בואנו הפסיק את התגיגה. הברכה הטח' הילית "ג'מבו, סאנה, הבארי", הרגיעה אר' תם, אולם הנשים והילדים הנפתדים התר' חקו כאשר קרבנו. אחרי שיחה קצרה, נוכ' חו הילדים שאיננו עוינים, חזרו לריקוניהם המשונים. המתופפים חימזו את מכשיריהם מעל לאש כדי שיהדדו יותר.

הגברים רקדו בצורה גרוטסקית סביב אר' בעת המנגנים, גופיהם המשומנים והער' מים מנצנצים לאור הירח. הנשים עמדו מחוץ למעגל, מתנועעות לקצב התופים. מדי פעם היו מוציאות קולות צהחה הדים. הלילה עבר כמעט, כאשר חזרנו לשקי ה' שינה שלנו. בבוקר ניערנו עקרבים ממכנ' סינו, ונטלנו את משוטנינו.

וקריאות חיות הפריעו את השקט האינסופי. ארבעה ימים ארך המסע עד נמל מסיני. בדרך, נתקענו משך 27 שעות רצופות בבי' צה, מבלי שיכולנו לפרוק את דרכנו בין קני הפאפירוס. רגלינו כמעט והתאבנו מחוסר פעולה.

אחר-כך, תוך חתירה נואשת בליל חסר- ירח, נתקלנו בעדר סוסי יאור. בחשיכה הי' תה זו חתיה מסעירה. כמה מן החיות רדפו אחרינו והפרידו בינינו זמנית.

עברנו כמה מתנות דינג של הבניוורו לאור' רך אגם קיוגה. סוכות מקני פאפירוס קלו' עים נראו בין אורות המדורות שנועדו לעי' שון הדגים — מצרך חיוני לבני השבטים. ההיגים קיבלו את פינו בחביבות והזמינו אותנו לסעודה. אילו ידענו מה התפריט ש' יוגש לנו, היינו מסרבים באדיבות וממשי' כים בחתירתנו. מטעמים שהוגשו לנו היו ארבה שמן וצלוי! טעמנו כמה מהם ונוכחנו לתמהוננו שהם אכילים למדי.

אך מארחינו לא הסתפק בתפריט בעל מנה אחת. היו שם כמה חרקים מיובשים שהצחינו במידה כזו שנאלצנו לנשוט דרך ממצחיותינו.

הגענו למסיני תשושים מחתירה נגד ה' רוח, אויבנו התמידו מאשית טילונ. ספינת קיטור קטנה החזירה את התאומים לנאמאסא' גאלי. הבטנו אחריהם בצער מה. ידענו שלא נפגוש בהם יותר.

כדי לעקוף מפלי מים חזקים למטה ממסיני די, נסענו במכונית ישר לאגם אלברט. כמעט נהנקנו מעשן אפני מדורות. הילדים הבעי' ראו אש בשדותיהם החרוכים כדי שעדריהם ייהנו מעשב מתוק וירוק אחרי הגשמים.

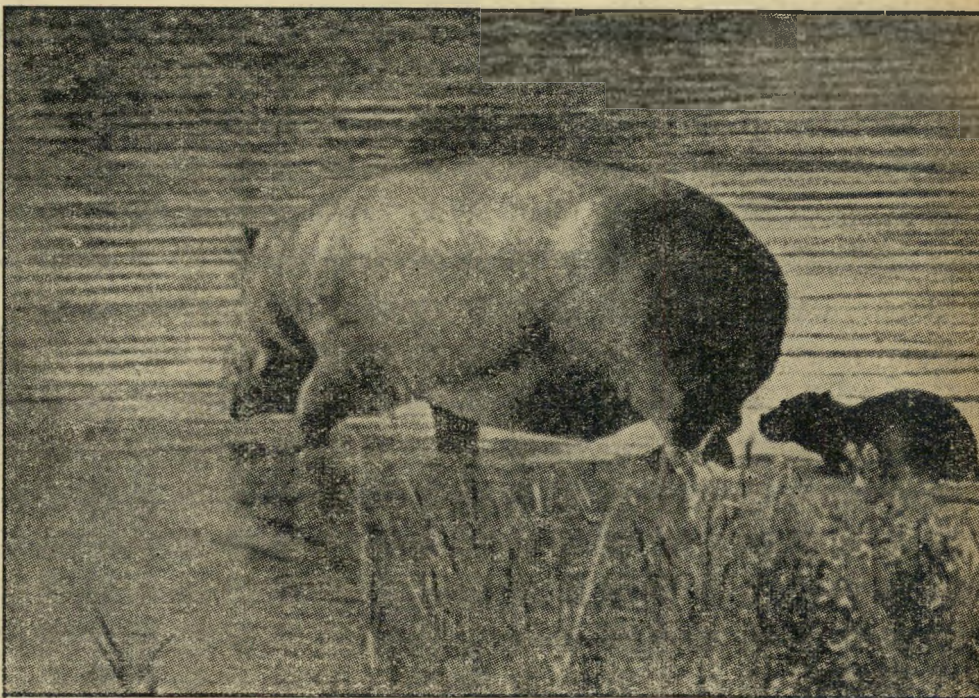
מפלי מרצ'יסון

א חרי נסיעה שוברת גב, הגענו למורד ממנו נשקף אגם אלברט כ-300 מטר מתחתנו. בבוטיאבה נמלו הראשי של האגם, חנינו על גבי ספינה קטנה ר' ישנה. מהנדס בריטי הזמין אותנו לסיול בסירתו למפלי מרצ'יסון, 40 קילו' מטר מאגם אלברט.

עלינו במעלה הזרם, כשאנו נתקלים בעדרי סוסי יאור מתחממים בשמש. תנינים מכ' ערים קרבו אלינו בשקשוק מים. שתי ה' גדות המו מפילים, קופים וחיות אחרות.

מתחת למפלי מרצ'יסון התקדמתי לבד ב' סירתו והמשכתי במעלה נגד זרם חזק ומק' ציף. כאשר לא יכולתי להתקדם יותר, טי' פסתי על צוק הניצב בדיוק מעל למפלים. לפעמי נראו אז מפלי מרצ'יסון המפורסמים, המפלים החזקים ביותר לאורך כל נילוס ויקטוריה.

כאשר חתרתי חזרה לסירת המהנדס בדמ' דומי הערב, שמעתי קולות פילים, צעקות



טיור עם אמא ללא כל סיבה דבר זה אינו

ארוחת בוקר. אשת שבט המאדי, מאוגנדה, ובנו לתמונה עמדה מולה, נהנתה מהמאודע הבלתי שכיח

ג'ובה, כשאנו נראים כפליסי ג'ונ' ורגלינו החשופות היו פצועות. מל' ימים אילצה אותנו הקדחת לשכב על גבינו. כאשר התאוששנו, תיקנו את ס' אנדרה בחלקים שהגיעו אלינו מפא' האויר, ועברנו את 120 המיל ב' לבור בשלושה ימים. עברנו בסודאן בתקופת היובש. היו השמים אדומים מלהבות המד' קימו בני השבטים. מושל המחוז ו בפנינו מברק ממושל האיוור, שא' להמשיך את מסענו בסירות. הוא אנו עלולים לטבוע או ללכת לאיב' הטובעניות התופסות אלפי קילומט' בעים בין בור ואגם נו. אנשים רבים, הסהבר, ניספו ב' על כן עברנו את הדרך עד טונג' קיטור קטנה. אולם היה עלינו ל' 11 יום בבור עד אשר גרר' שנתקעה בחול ליד מונגאלה.

בני

ע יעכוב זה איפשר לנו להתח' שבט הדינקא הגבוהים והדק' בבור ובסביבתה. שלושה הם ה' גדולים בסודאן הדרומית המאוכלס' הדינקא, הנואר, והשילוק, המצטי' בגובהם. בני דינקא הגאים ורועי הצאן, נ' עדריהם. כרבים מעמי הנילוס הא' מד רכושם בבקר וצאן.